

Dagomba!

Wij vinden het belangrijk dat u weet hoe uw geld besteed wordt. Daarom sturen we u deze nieuwsbrief over onze projecten. Een dagomba is een Afrikaanse trommel die ook wel 'talking drum' genoemd wordt. Hij brengt een speciaal geluid voort dat ver draagt. En dat is precies wat deze nieuwsbrief ook wil doen.

“Wij willen het beste kinderrevalidatiecentrum van Afrika worden”

De kern van het Holy Family Center in Monze, Zambia is een klein kinderrevalidatiecentrum. Voor vele kinderen en hun moeders begint hier een ander leven met nieuwe perspectieven. Broeder Castro Yankey was zeven jaar directeur van het HFC. Binnenkort draagt hij het directiestokje over, maar hij maakt niet de indruk van een man die aan het afbouwen is. Zijn enthousiasme en ambitie zijn indrukwekkend. Afke Hielkema maakte voor Dagomba! de volgende impressie op locatie.

De stichting Internationale Orde van HospitaalBroeders behoort tot de Hospitaller Order of St. John of God (Johannes de Deo). In 50 landen wereldwijd zetten 1.500 broeders en ruim 30.000 medewerkers het werk in naam van deze Heilige voort. Zij zorgen met toewijding en liefde voor zieken, gehandicapten en kanslozen, ongeacht ras, huidskleur of religie. Vanuit Nederland richt de Orde zich vooral op landen in Afrika.

Het Holy Family Center (HFC) ligt als een witte parel in het dorre landschap, even buiten de stad Monze. Het is gortdroog in Zambia. Verlangend kijken de mensen uit naar de regen, die vorig jaar maar zo mondjesmaat kwam. Droogte betekent voor velen immers: geen eten, geen werk, geen geld.

In het HFC houdt men het hoofd goed boven water. Dat is vooral te danken aan de steun van de Ierse afdeling van de Orde, waartoe ook Nederland behoort.

In 2004 waren bijna 400 kinderen korte of langere tijd in het centrum opgenomen. Vaak komen ze om te revalideren na een orthopedische operatie in een Zambiaans ziekenhuis. Maar het HFC zoekt zelf ook in de omgeving naar kinderen met een lichamelijke beperking. Veel voorkomende oorzaken van hun handicaps zijn polio, meningitis, hersenmalaria en zuurstofgebrek bij de geboorte. Indien mogelijk worden deze kinderen thuis behandeld maar vaak verblijven ze enige tijd in het centrum. Steeds vaker komen moeders uit de omgeving uit zichzelf naar het HFC toe met hun kinderen, gestimuleerd door de goede resultaten die ze bij anderen zien. De

drempel is laag: voor de behandeling en het verblijf hoeven ze niet te betalen. Volwassenen kunnen tegen een kleine vergoeding ook behandeld worden in het centrum.

In het centrum kunnen maximaal 30 patiëntjes tegelijk verblijven. Zo lang de opname duurt blijven de moeders bij hun kinderen. Broeder Castro: “De band tussen moeder en kind vinden wij erg belangrijk en sommige kinderen krijgen bovendien nog borstvoeding. De fysiotherapeuten trainen de moeders om te oefenen met hun kinderen, zodat ze de behandeling thuis kunnen voortzetten. We streven naar zo normaal mogelijke omstandigheden voor de kinderen. Zo stellen we oudere kinderen ook in staat om vanuit het centrum naar school te gaan.”

Family Assistance project

Terwijl de moeders in het HFC verblijven, krijgen ze mogelijkheden aangereikt om duurzaam in hun eigen onderhoud te voorzien. Sinds 2002 gebeurt dat vanuit het Family Assistance Project (FAP). Linety Choombe is de coördinator van dit project. Zij vertelt: “Vanuit het FAP kunnen vrouwen een lening krijgen van ongeveer 500.000 Kwacha (ca. 100 euro).

Een moeder met haar zoon in het Holy Family Center

Daarmee kunnen ze een bedrijfje opzetten, bijvoorbeeld een naaiatelier of een kleine farm. De vaardigheden en kennis die ze daarvoor nodig hebben, kunnen ze ook bij ons leren. Het project loopt goed, vorig jaar profiteerden ruim 20 gezinnen ervan. De meeste deelnemers losten af op hun lening. Dit jaar gaat het iets stroever met terugbetalen. Dat heeft veel te maken met de grote droogte, die de mensen in de problemen brengt.”

Met de tijd meegaan

In de grote fysiotherapie ruimte, die vorig jaar in gebruik werd genomen, is goed oefenmateriaal aanwezig. Een dikke rode mat geeft de zaal een vrolijke sfeer. Het is twaalf uur 's middags en rustig. De inwonende kinderen oefenen 's ochtends van acht tot tien, 's middags komen de volwassenen uit de omgeving. De twee aanwezige fysiotherapeuten hebben in de hoofdstad Lusaka een driejarige opleiding gevolgd.

Broeder Castro is trots op deze nieuwe faciliteit. “Het is belangrijk dat we met de tijd meegaan en gebruik maken van nieuwe behandelmethoden en technieken. De komende jaren willen we onze faciliteiten verder verbeteren, de opnamecapaciteit uitbreiden en investeren in training en onderzoek. Daarbij is het ook belangrijk dat we goed opgeleide mensen een fatsoenlijk

salaris kunnen geven. Anders vertrekken ze snel weer, vaak naar het buitenland. En dan lukt het ons niet om ons ideaal te bereiken: het beste kinderrevalidatiecentrum van Afrika worden.”

Schoon en netjes

Aan ambitie ontbreekt het Broeder Castro niet. Zijn ideaal is twee patiëntjes met hun moeders op een kamer. Zo ver is het nog niet, maar de twee grote zalen waar de kinderen nu verblijven zien er schoon en netjes uit. Dat geldt ook voor de orthopedische werkplaats. Orthopedisch technicus Samuel Nkhoma toont enthousiast de nieuwste aanwinsten van het centrum: een fonkelnieuwe compressor en een grote roestvrijstalen oven. De Ierse kratten waarin ze verpakt zaten staan nog op de achtergrond. Deze apparatuur stelt Nkhoma in staat om kunststof platen snel en precies om prothesemallen heen te vormen. Eerder warmde hij deze platen op in een oude keukenoven. Broeder Castro staat erop dat er een foto bij de nieuwe oven wordt gemaakt. Opdat de Nederlandse donateurs kunnen zien waar hun geld aan besteed is. Het HFC wordt voor het grootste deel gefinancierd met geld van de Hospitaalbroeders. Daarnaast probeert het centrum eigen inkomsten te genereren. Bijvoorbeeld door de conferentiezaal te verhuren en producten van

Samuel Nkhoma (l) is dolblij met de nieuwe oven.

de eigen boerderij te verkopen op de markt. Aan het eind van ons bezoek kunnen we de broeders er nog maar net van weerhouden om ons zo'n product mee te geven: een levende kalkoen ter grootte van een kleine struisvogel...!

Politieke wil

Het is Broeder Castro's laatste week in het HFC. Volgende week keert hij terug naar zijn geboorteland Ghana. Hij laat een goed lopend centrum met een doortimmerd strategisch plan voor de komende vijf jaar achter voor zijn opvolger, Broeder Robert Chakana. Deze broeder is in Zambia geboren maar was voor de Orde tot nu toe vooral werkzaam in West-Afrikaanse landen.

De scheidend directeur is tevreden over wat hij met zijn team bereikt heeft de afgelopen zeven jaar. Hij hoopt vurig dat de ontwikkelingen in Zambia de groei van 'zijn' centrum niet in de weg zullen staan. “Er is politieke wil nodig om dit land verder te ontwikkelen. Zoals het nu is gaat er veel energie verloren in het gebevecht van politici onder elkaar. Dat gaat ten koste van de kwaliteit van de gezondheidszorg en het onderwijs.” Gelukkig zijn de ziekenhuizen van de Hospitaalbroeders eigendom van de Orde. De lokale politici hebben geen invloed op het beleid en de financiering van onze klinieken.

Broeder Castro Yankey gaat nu eerst even uitrusten en vakantie houden in zijn geboorteland Ghana. Daarna vindt zijn hand vast wel weer iets om te doen. Hij heeft overduidelijk nog energie voor tien!

Financiële crisis in Tigania

Het ziekenhuis in Tigania, Kenya kreeg begin dit jaar een onderhoudsworkshop, computers en een Landcruiser terreinwagen. We berichtten daarover in Dagomba! nummer 1.

Recent bereikten ons vanuit Tigania zorgelijke berichten. De onderhoudsworkshop functioneert goed en voert 95% van alle reparaties voor het ziekenhuis uit. Maar door de grote economische problemen in het land blijven de externe orders uit. En die heeft de workshop hard nodig om het hoofd boven water te houden. De terreinwagen wordt intensief gebruikt, ook voor patiëntenvervoer. Maar daarnaast is er grote behoefte aan een ambulance. De computers zijn geïnstalleerd en enkele mensen hebben een computercursus gevolgd. Toch blijkt het nog lastig om met de apparaten en het systeem om te gaan.

In het ziekenhuis blijven sinds het begin van dit jaar drie van de vier bedden onbezet. Door de benarde financiële situatie kan men niet genoeg dokters en verpleegkundigen betalen. Ziekenhuisdirecteur Broeder Raphael doet een wanhopige oproep aan dokters en specialisten die een poosje als vrijwilliger in Kigali willen komen werken. Ook iemand die kan adviseren over een betere organisatie van

het ziekenhuis wordt met open armen ontvangen. En computerspecialisten die mensen kunnen trainen om met de apparatuur om te gaan. Wie kan en wil de mensen in Tigania gaan helpen, al is het maar voor een korte periode?

Als u hier meer informatie over wilt, stuur dan een e-mail in het engels aan John Mitchell: John.Mitchell@sjogie of in het nederlands aan het kantoor van de Hospitaalbroeders in Haarlem: hospitaalbroeders@planet.nl.

Kinderen op de weg bij het Tigania ziekenhuis

*Tigania ziekenhuis, Kenya
Cyprian Kimathi heeft malaria*

Opleidingscentrum GGZ in Malawi

De Orde wil in Mzuzu, Malawi een opleidingscentrum voor geestelijke gezondheidszorg bouwen. Hier kunnen psychiatrisch verpleegkundigen, psychologen, therapeuten en maatschappelijk werkers opgeleid worden. Zij leren tevens om door goede samenwerking een vangnet te vormen voor mensen met psychische en psychosociale problemen.

De geestelijke nood is hoog in Malawi. Het land wordt geteisterd door armoede, droogte en de gevolgen van HIV-AIDS. De levensgrote problemen maken mensen depressief. Velen zien geen uitweg meer en plegen zelfmoord. Anderen vluchten in alcohol en drugs. Kinderen worden aan hun lot overgelaten of veel te zwaar belast. In andere Afrikaanse landen is gebleken dat zorg voor de geestelijke gezondheid het aantal zelfmoorden en crisissituaties drastisch doet afnemen. Daarom wil de Orde dit opleidingscentrum in Mzuzu bouwen. Ons plan is goed en uitvoerbaar. Met uw steun realiseren we het!

LIBERIA: EEN EINDELOZE NACHTMERRIE

Op 11 oktober wordt in Liberia een nieuwe president gekozen. De bevolking houdt de adem in. Zal het nu eindelijk rustiger worden? Na 14 jaar oorlog is het nu officieel wel vrede, maar de situatie is nog uiterst penibel en onstabiel.

Er bevindt zich nog een VN-vredesmacht van zo'n 15.000 man in het land. Maar die bekommert zich vooral om de veiligheid en doet niets aan de opbouw van de totaal vernielde infrastructuur. Waterleiding en elektriciteit functioneren niet meer. De wegen en overheidsgebouwen zijn in zeer slechte staat. Er is een nijpend voedselgebrek. Voor onderwijs en gezondheidszorg zijn de mensen volledig afhankelijk van ontwikkelings- en kerkelijke organisaties. Kortom: het is een nachtmerrie! Maar ook in Liberia zijn de HospitaalBroeders gelukkig onvermoeibaar. U hoort binnenkort meer over ons werk daar.

Samen kunnen we de mensen in Monrovia echt helpen!

Houd de trein rijdend in Koforidua!

In april stuurden wij de Nederlandse donateurs een speciale uitgave over het belangeloze werk van dokter Bernard Jansen in Ghana en over de jonge stichting Care to Move (Holland-Ghana). Naar aanleiding daarvan is er gul gegeven. Hartelijk dank daarvoor!

Dokter Jansen heeft sindsdien niet stilgezeten. Hij nam twee mensen mee voor een bezoek aan Koforidua: de architect Ad Tuns en Dik van Starkenburg. De laatste is financieel directeur van het Reinier de Graaf ziekenhuis en tevens penningmeester van de stichting Care to Move. Samen presenteerden ze de doelen van Care to Move aan een vergadering van Hospitaalbroeders.

Die doelen luiden als volgt:

- Training van jonge dokters en verpleegkundigen, in de algemene chirurgie en in het bijzonder in de orthopedische (kinder)chirurgie en de traumachirurgie.
- Uitwisseling van medische kennis en ervaring, door elke twee maanden een Nederlandse team naar Ghana uit te zenden gedurende twee weken.
- De bouw van een nieuwe operatiekamer en een nieuw ziekenhuisgebouw.

De verantwoordelijke broeders gaven hun goedkeuring aan de plannen Care to Move. De directeur van het St. Joseph ziekenhuis, Broeder Oppong, noemde ze "door God gezonden". Kan men zich een mooier compliment denken?

Het St. Joseph's moet behalve een uitmuntend algemeen ziekenhuis ook een breed traumacentrum worden. Hier is grote behoefte aan, omdat er in Ghana veel ernstige verkeersongelukken gebeuren. De training van medisch personeel zal veel nadruk krijgen. De uitzending van Nederlandse teams naar Ghana wordt op dit moment voorbereid.

Ad Tuns had al wat tekeningen gemaakt voor een renovatie van de afdeling Eerste Hulp. Hem is gevraagd om ook de nieuwe operatiekamer en het ziekenhuisgebouw te ontwerpen.

Dokter Jansen voerde tussen de bedrijven door nog zes operaties uit in Koforidua. Bij vertrek uit Ghana zei hij: "De trein staat op de rails, laten we hopen dat hij de hele reis kan afleggen."

Dokter Jansen heeft u hard nodig om de trein rijdend te houden!

In mei 2004 kwam Ziona Sampson in het St. Joseph terecht met ernstig misvormde benen. John Mitchell was er op dat moment net op bezoek. Hij aarzelde geen moment en gaf € 350 voor een operatie. Ziona kan nu weer zelfstandig naar school. Net als de kleine Michael Kwarteng, waarover wij u eerder berichtten. Er zijn vele Ziona's en Michaels in Koforidua. Wat een geluk dat er in Nederland en België zoveel gulle donateurs zijn!

Ziona voor de operatie

Ziona na de operatie

**INTERNATIONALE ORDE
VAN HOSPITAALBROEDERS**

Stichting Internationale Orde
van HospitaalBroeders

Gasthuisvest 13 zwart
2011 ET Haarlem

T 023 53 43 475
F 023 53 43 486
hospitaalbroeders@planet.nl
www.hospitaalbroeders.nl

Inschrijvingsnummer Kamer van
Koophandel Haarlem: 41058935.
Wij voldoen aan de eisen van artikel
24 van de Successiewet.

Wij vinden een goed contact met
onze donateurs erg belangrijk. Uw
telefoontjes en e-mails zijn daarom
altijd welkom. Wij vinden het ook
leuk als u langskomt, maar dan wel
graag op afspraak.
We zijn het best bereikbaar op
maandag en donderdag van 10.00
uur tot 16.00 uur.

Colofon
Eindredactie: Tjibbe Douma,
office-manager Internationale Orde
van HospitaalBroeders, Haarlem
Redactie en productie: Ethiscript,
Hilversum
 Vormgeving: Monique Harderwijk,
Utrecht
Druk: zee van kleur

Bericht voor onze maandelijkse donateurs

Vanaf september 2005 gebruiken wij voor machtigingen ons Rabobank rekeningnummer 3844.21.733. U vond deze melding al op uw recente afschrift. Het ABN AMRO nummer blijft in gebruik voor donaties zonder machtiging. Mocht u hierover nog vragen hebben, belt u dan even met ons kantoor in Haarlem.